

5. číslo, listopad 2024

D11

VOL. 2

Podzimní vydání

očima (nejen) žáků 9. tříd

ROZHOVOR Z ČERVENÉ LHOTY

**STÁLÁ REDAKCE V AKCI:
MF DNES, KRONIKA MĚSTA**

ČLÁNKY ZE SVĚTA NAŠICH ŽÁKŮ

UMĚLÁ INTELIGENCE V HUDBĚ

...a mnoho dalšího

ZŠ Dukelská 11, České Budějovice

OBSAH

Slovo redakce	str. 3
Červená Lhota	str. 4
Bubnovačka	str. 13
Kouzelný králíček Grum	str. 14
Amerika ze dvou úhlů pohledu	str. 16
Divadlo Extras	str. 20
Prokletý muž	str. 21
Komiks	str. 22
MF DNES	str. 24
Kronikář města	str. 27
Poetické okénko	str. 30
Stařec a moře	str. 35
Dušičky a Halloween	str. 36
Návštěva SOŠ	str. 38
Endurové krásy	str. 40
Suno: AI hudba	str. 42
Tipy na kulturní akce	str. 44
Fotogalerie: tematické dny	str. 46
Soutěž	str. 48
Dny otevřených dveří na SŠ	str. 50
Spolupracovali	str. 51

SLOVO REDAKCE

ÚVODNÍK

S02E05 Jak jsme pokračovali stále vpřed

Milí čtenáři, náhodní kolemjdoucí,

školní rok je již v plném proudu a i my úspěšně pokračujeme v naší publicistické práci, která loni touto dobou započala.

Nechtěli jsme usnout na vavřínech, a tak jsme se celý podzim poctivě scházeli s naší stálou redakcí, do které jsme přibrali nejen ostřílené redaktory z minulých čísel. Přivítali jsme mezi sebou také budoucí novinářské hvězdy z prvního stupně. Již v tomto čísle najdete články z pera našich mladších spolužáků.

Opravdu jsme nelenili a hned během podzimu jsme s naší stálou redakcí absolvovali dvě exkurze: do redakce MF DNES a do Domu umění, kde jsme se setkali s českobudějovickým kronikářem Kamilem Dřevíkovským. Naše zážitky jsme pochopitelně sepsali, abychom se o ně mohli s vámi podělit.

Nelenili samozřejmě ani deváťáci, kterým i letos patří podzimní vydání, a tak se můžete těšit na jejich autorskou tvorbu, tipy na nejrůznější akce a další články. Zároveň si plníme menší rest z loňského roku a přinášíme vám zajímavý rozhovor z jednoho pohádkového místa z jižních Čech. :-)

I nadále platí, že vyučující svým žákům do jejich článků zasahují jen minimálně, a tak před sebou máte znovu zcela autentickou práci našich redaktorů.

za redakci časopisu D11

Jana Capárková a Andrea Pattha

KLÁRA NŮSKOVÁ, SOFIE ŠAFÁŘOVÁ

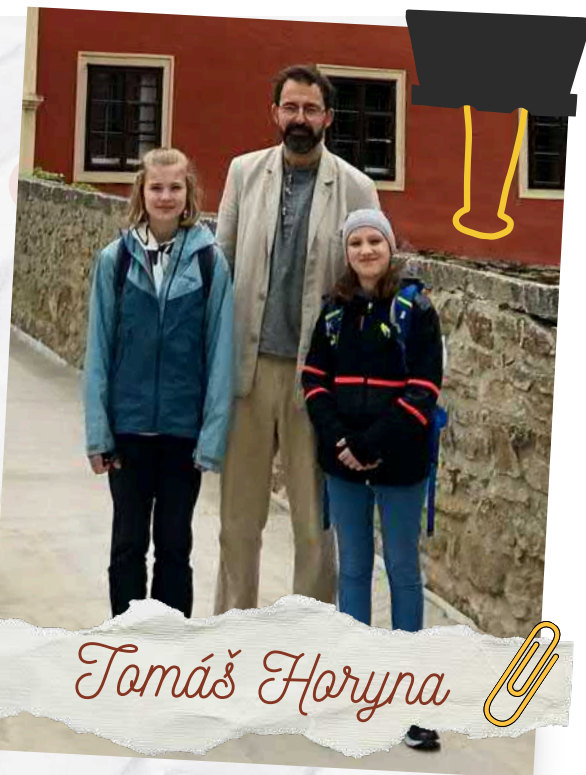

Ještě v loňském školním roce se do vesničky Červená Lhota vypravila početná delegace z naší základní školy, aby se setkala s dlouholetým kastelánem zdejšího zámku Tomášem Horynou. Při této příležitosti vznikl také tento rozhovor, který vám nyní přinášíme.

Tomáš Horyna již od roku 2003 pracuje jako kastelán na známém zámku Červená Lhota, kde také žije i se svou rodinou.

Oba jeho rodiče vystudovali dějiny umění a zabývali se památkami, a tak již od útlého dětství navštěvoval nejrůznější hrady a zámky. Spoustu času s maminkou strávil na zámku ve Veltrusích. Život na zámku se mu líbil natolik, že se ve svých 4 letech rozhodl, že v dospělosti bude kastelánem. I proto si jako střední školu následně zvolil školu stavební průmyslovou, protože tušil, že zde získá zkušenosti, které se mu budou při budoucím povolání hodit.

Aneb na co se ptají
naše žákyně ...

Je tohle váš první rozhovor, nebo už máte s rozhovory nějaké zkušenosti?

Zkušenosti s rozhovory jsou bohaté. My jsme zámek, který je mediálně přitažlivý. Televize nás navštěvuje velmi často a novináři taky. Poslední rozhovor pro Mladou frontu jsem dal včera ráno. A celkem jich za těch 20 let budou třeba čtyři desítky.

My jsme se vás nejdřív chtěli zeptat co je vlastně kastelán?

Nejjednodušší odpověď je, že kastelán je správce památkového objektu. A správce zámku znamená, že to je člověk, který má odpovědnost za svěřený majetek, za areál, za všechny stavby, které v něm jsou, a za všechny věci (tzv. mobiliář), které převzal.

Jak začíná den kastelána?

Den kastelána začíná jinak mimo sezónu a jinak v sezóně.

Když je zavřeno a zámek není přístupný veřejnosti, tak se kastelán většinou nejprve potká se svými zaměstnanci a rozdají si úkoly

V sezóně kastelán vždy nejprve zkontroluje zámecké expozice. Čili projde celý zámek, všechny místnosti odemkne a natáhne hodiny. Kastelán zjistí, jestli je všechno v pořádku a jestli je zámek připravený k provozu.

Odemknout (a večer zamknout) celý zámek a všechny expozice zabere vždycky půl až tři čtvrtě hodiny.

Absolvujete prohlídky osobně, nebo tady spíš na ten zámek dohlížíte?

Osobně se prohlídek účastním na jaře a na podzim, když nemáme průvodce, většinou jsou to vysokoškoláci. V létě o prázdninách neprovádím. Ale může se stát, že někdo řekne, mně je dneska špatně. Rázem místo něho provádí někdo z nás. Buďto já, nebo můj zástupce, nebo někdo z kolegů. Protože máme málo průvodců a třeba přijede neohlášený zájezd, tak aby tu lidi nemuseli dlouho čekat, tak je provádím anebo chodí mateřské školky a školy a těch najednou přijde dopoledne plno, ale odpoledne už 0. Takže nám by se nevyplatilo mít tady třeba 3 průvodce.

Která práce je nejtěžší? Udržovat zámek nebo dohlížet na průvodce?

Kdybyste řekli, co je nejdůležitější, tak to bych vám asi řekl, že nejdůležitější je samo to, aby nic nespadlo a nic se neztratilo.

Někoho by mohlo napadnout, co vy tady děláte v zimě?

Ano, řada lidí si myslí, že kastelán má výrazně něco společného s návštěvnickým provozem. A ono to je úplně obráceně, když my zavřeme a přestanou chodit průvodci a přestanou chodit návštěvníci, tak kastelán má nejvíc práce. Protože teď je čas, tak na to vrhnout se do všeho toho, co nám ta sezona znemožňovalo.

Práce kastelána mě baví. Protože kdyby mě nebavila, tak bych neměl žádnou motivaci ji dělat. Naopak to, že tady bydlíte, velmi naši rodinu omezuje.

Byť doma, tak furt v práci. Není to tak, že pracujete doma, ale bydlíte v práci. Když je člověk na zámku, tak je v práci 24 hodin.

A jaká je pro Vás práce kastelána?

Nepříjemná práce pro mě a tím pádem ta, kterou nemám rád, je práce úřednická, protože neustále přibývá administrativy a ta administrativa je ubíjející, nepříjemná, mnohdy rozčilující, protože vidíte, že je úplně nesmyslná.

Důležité jsou ty práce, které vedou k opravě a údržbě.

Velkou výhodou také je, že si práci samotnou můžeme v rámci možností rozvrhovat sami.

Tady jsme vlastně sami svými pány, což je taky veliký luxus z hlediska pracovní hygieny a zároveň určitý závazek a důvěra, že přestože tady jsme bez dozoru, tak všechnu tu práci zvládneme a děláme.

Máme výhodu, že vidíme výsledky naší práce. Otevřeme novou místnost nebo něco renovujeme a můžeme se tím potěšit. A pak přijdou lidé a vidí tady něco nového a také z toho mají radost.

Proč Lhota?

Když se ve středověku začala kolonizovat krajina, která byla nepropustná, zarostlá a plná močálů, šlechtici udělovali části území do užívání rytířům, panošům, zemanům. A dávali jim určitou lhůtu, kdy za území nemusí platit.

Proč Červená?

Lhot bylo hodně a musely se nějak odlišit. Nová, Zlatá, Kábová jsou prostě názvy.

Od roku 1602 se vyskytuje v pramenech zápis červená Lhota.

Raně barokní fasádu totiž zámku vymalovali po vzoru Itálie, kde frčela červená terakotová barva.

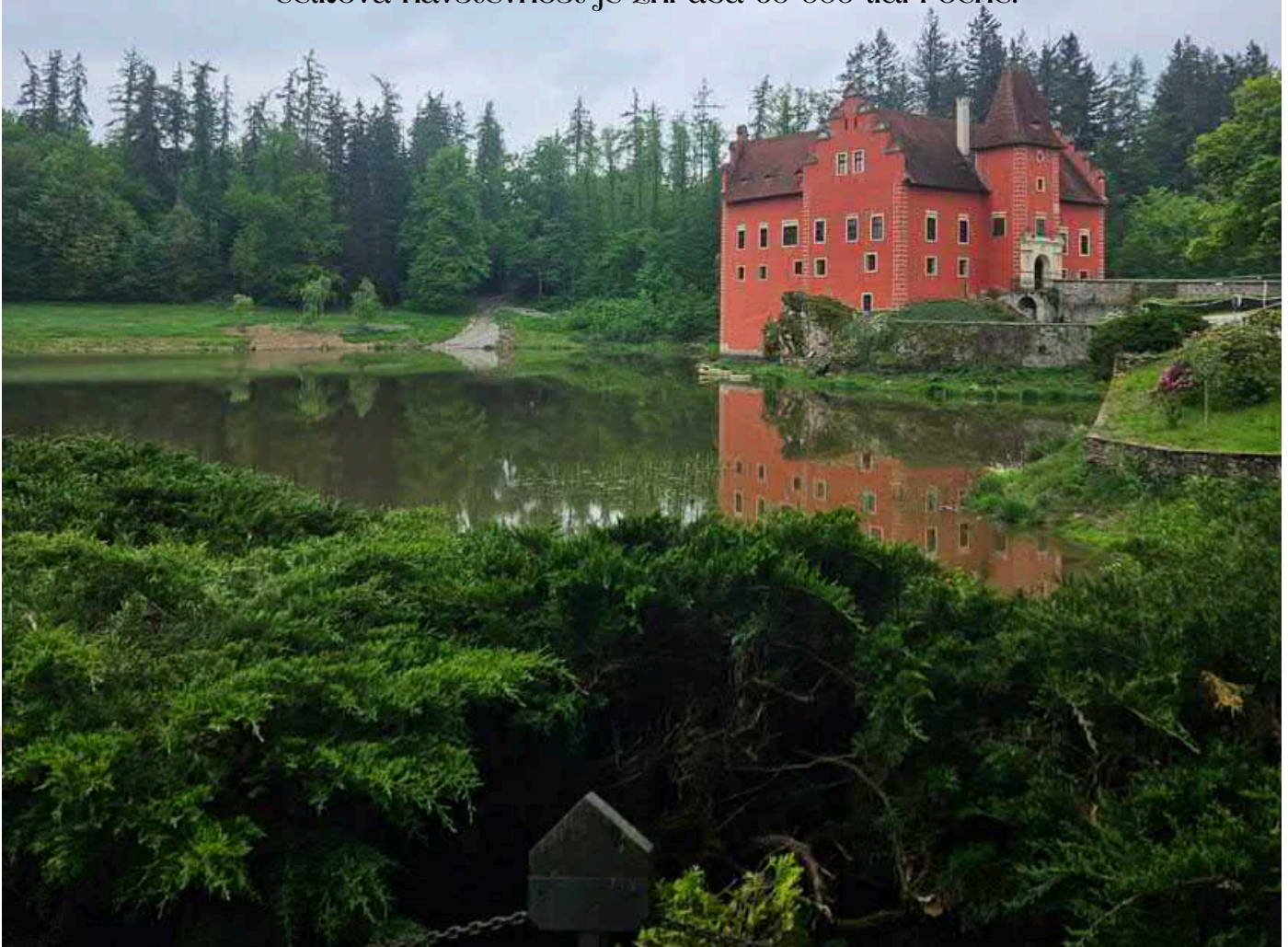
Pro místní, kteří znali Lhotu jako bílý zámek, to byl takový šok, že chtěli najít nějaké vysvětlení, proč je najednou červený. A tak vznikla pověst o zlé zámecké paní, kterou odnese čert. A jak ji odnáší, tak její krev pošpiní ty bílé fasády zámku a nejde ničím zabarvit. Neustále vystupuje ta červená krev. A proto se musí zámek natřít na červeno.

Zámek je v jádru ze 14. století a původně nebyl uprostřed rybníka.

Je to původně tvrz a všichni šlechtičtí majitelé, kterých se tady vystřídala obrovská řada, zámek nějakým způsobem upravovali k tomu, jak ho potřebovali mít.

Návštěvnost je úplně jiná v létě a úplně jiná třeba v květnu nebo v září, takže celková návštěvnost je zhruba 60 000 lidí ročně.

Více informací o zámku Červená

Lhota

Proč je Červená Lhota uprostřed rybníka?

Červená Lhota tady stojí od 14. století a původně nebyla uprostřed rybníka. Respektive byla na stejném místě, ale rybník tu nebyl a tekl tady potok, který vlastně obtékal takovou skálu ze tří stran, dělal tady zákrutu. Na té skále postavili gotický hrádek, větší tvrz. A pak to upravovali stavebně a úprava renesanční udělala to, že se odtěžila na 1 straně skála. Její materiál se bezesporu použil na stavbu těch dalších zámeckých křídel, protože tehdy už vznikl ten dnešní půdorys.

A postavila se hráze a údolí se napustilo vodou.

A další věc byla ta, že to bylo pochopitelně využíváno ke 2. dalším účelům, jednak jako chovný rybník pro ryby a jednak jako pohon mlýna, který je tady dole pod hrází.

Proč byla Lhota tedy vypuštěná? To bylo kvůli opravě té hráze?

Hráze je v havarijním stavu a to už poměrně dlouho. Ovšem před několika lety se ukázalo, že naše provizorní úpravy, které tady neustále děláme, už opravdu nestačí.

Takže musíme přistoupit ke generální rekonstrukci hráze a právě v souvislosti s tím se ten rybník vypustil, aby se mohl udělat průzkum a zjistilo se opravdu, kde ta porucha je.

Kolikrát se zámek renovoval?

Zámek Červená Lhota má tu výhodu, že nikdy v něm neproběhla generální rekonstrukce v naší nové době.

Kolik peněz zámek vydělá?

Zámek Červená Lhota jako všechny zámky, které spravuje Národní památkový ústav, nemají svoji subjektivitu. Zámek nehospodář sám, on hospodář spolu s ostatními hrady a zámky. To znamená, že si mohou navzájem pomáhat.

Jsou zámky, které na svůj provoz ani ten běžný nikdy nevydělají, protože jsou tak obrovské, že vyžadují obrovskou investici do údržby všeho toho materiálu.

Červená Lhota se v podstatě dotuje ze svého vstupného a je skoro soběstačná.

Kolik peněz by stálo, kdyby si někdo chtěl koupit zámek pro sebe?

To je otázka, na kterou asi nelze odpovědět úplně, protože hodnota je, řekl bych, zní to jako klišé, ale hodnota je nevyčísitelná, protože ten zámek je památkový objekt.

To je prostě národní kulturní památka, takže má hodnotu, která obtížně jde vyčíslit penězi a nebyla by to rozhodně vyčíslená historická hodnota. Ale byla to vyčíslená hodnota komerční. Za co by to byl stát ochoten prodat? Samozřejmě pokud státu poteče do bot, bude krachovat, tak je klidně možný, že rozprodá svůj majetek i klidně pod cenou.

A teď si představte, jakou má cenu těch 4 a půl tisíce mobiliárních předmětů, tedy obrazů, nábytku a dalšího vybavení. Některé z nich mají sami o sobě hodnotu několika milionů.

Pokud bychom vyčíslili vše po jednotlivých položkách, dostali bychom se na astronomickou částku.

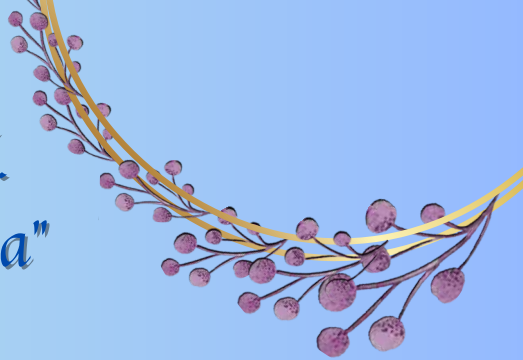
A zazvonil zvonec...

další informace o zámku naleznete na:

<https://www.zamek-cervenahota.cz/cs>

V 5.A vytvářeli leták (v rámci slohu) na bezpečný prostor pro oběti domácího násilí. Letáky vznikly na základě akce „Bubnovačka“ centra Locíka.

Hlavně nou. STRES!

Firma Hlavně nou stres je pro pomoc lidem, které zažívají domácí násilí. Vybereš si svoji oblíbenou rasu psa, která tě před jakýmkoliv násilím ochrání hlavně před domácím. Stačí svému mazlíčkovi dát pamlskem si vás pejsek oblíbí.

Ubytování na týden (od neděle do neděle) za 500 Kč. k tomu občerstvení zdarma.

Nám můžete věřit, s láskou vás klid. (Program na den).

ráno - snídaně, po snídani vířivka nebo masáž.

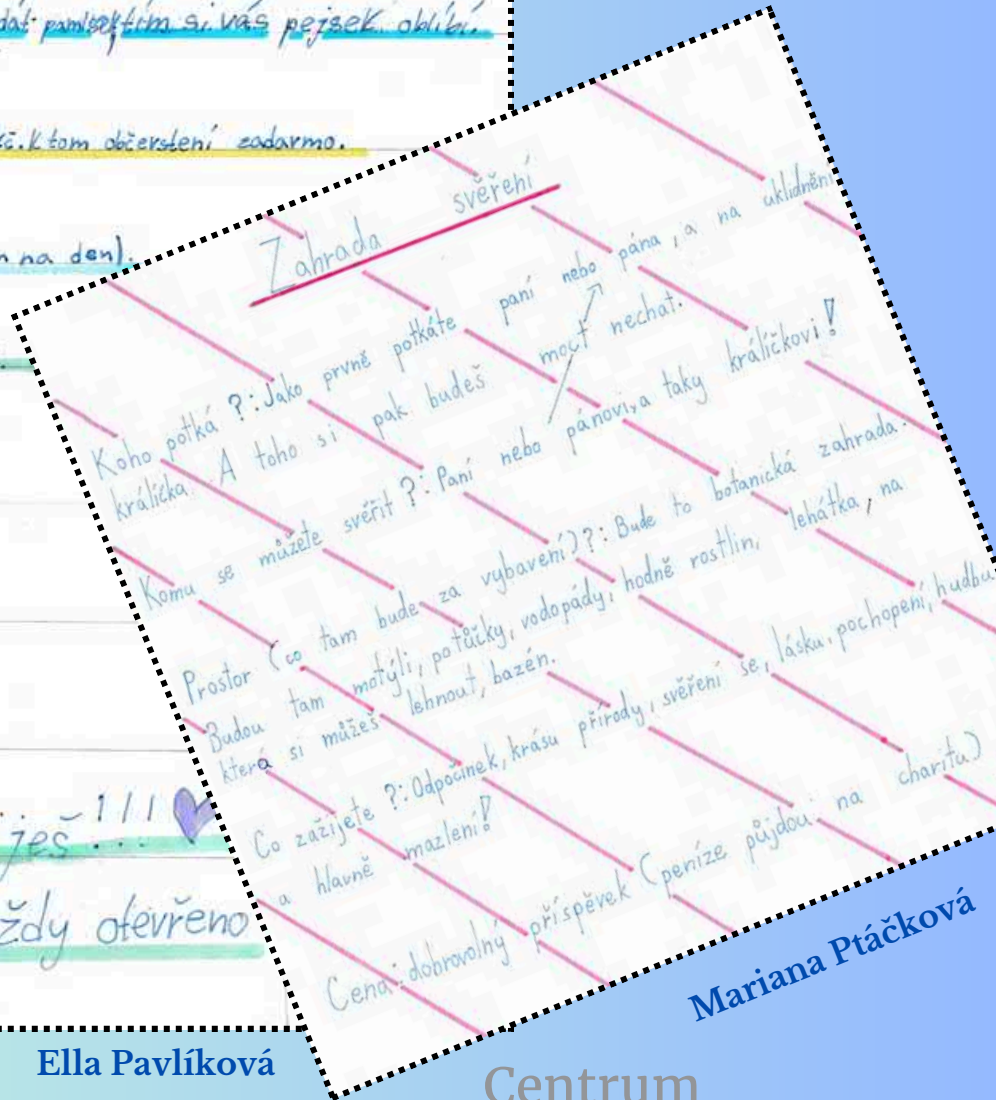
v poledne - odpočinek, oběd, odpočinek.

odpoledne - výlet, svačina, (výlet do přírody).

večer - masáž, večere, a pak spánek.

S námi si týden užijes!!!
Pro vás vždy otevřeno

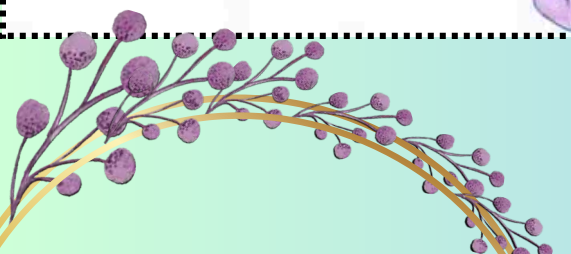
19. listopadu proběhlo bubnování i na naší škole.

Ella Pavlíková

Mariana Ptáčková

Centrum

Kouzelný králíček gumy

Jednoho večera šla malá holčička jmenem
Kví spát. Jako vždy si s sebou vzala
svého oblíbeného králíčka gumy.

Holčičku náhle někdo nebo něco probudilo.
Zastuchla hlasitě volání: „Tady jsem!“ Za ní
se objevil králíček gumy. V tu chvíli zjistila,
že je ve snu. Králíček jí vzal za ruku,
a provedl ji cukrovým světem. Ukázal jí
mračky z cukrové vaty, lízátkové stromy, šneky
ze tvaru marshmallow a kvádrík z pandoček.
Najednou se oba hvozní polekali, protože
se ten největší strom proměnil v cukrové

hornádo. Zničilo vše, co mu přišlo do cesty.
Klír s králíčkem začali utíkat co jim
nohy stačily.

V tom chvílička uslyšela známý hlas:
„Klír, vstávej, jde se do školky!“ Klír se usmála,
objmula králíčka, a vydechla si, že to byl
jenom stejný sen.

Amerika ze dvou Úhlů pohledu

Na začátku letních prázdnin jsme letěli s bráchou, tátou a dalšími lidmi, které jsem neznal, do Ameriky, konkrétně na západní pobřeží.

Když jsme přiletěli do San Francisca, byli jsme úplně dojatí, ale také naprosto unavení. Takže jsme našli nejbližší motel a přespali. Ráno, když jsme šli nakoupit, poznali jsme, jaká je Amerika doopravdy. Jenom cestou do obchodu jsme viděli jednoho pána, jak pořád dokola objížděl malý kruhový objezd v parku kousek od našeho motelu. Když jsme se vraceli z nákupu, stále tam jezdil. Samozřejmě takhle nevypadá celá Amerika. Například v národních parcích, kde jsme trávili nejvíce času, se nás lidé stále ptali, odkud jsme, proč jsme tady atd. Byli velice milí a přátelští. Ale zase ve velkých městech, jako třeba Las Vegas, Los Angeles nebo San Francisco, je to takový mix. Asi nejlepším příkladem toho je Los Angeles. V jedné části města je Beverly Hills s luxusními domy a auty, a v jiné části třeba Compton, což je jedno z nejnebezpečnějších míst na světě. 16

Amerika ze dvou Úhlů pohledu

O zájezdu:

Ale zpátky k tomu, co jsme vlastně dělali v Americe. Hlavně jsme tam byli kvůli přírodě a národním parkům. Možná znáte třeba Grand Canyon, Death Valley (nejteplejší místo na světě) a mnoho dalších. Opravdu doporučuji se tam alespoň jednou v životě podívat. Mně osobně se nejvíce líbil park Yellowstone, protože příroda tam hodně připomíná Alpy v Rakousku, a navíc je tam spousta zvířat, jako třeba medvědi, losi a bizoni. Kromě národních parků jsme také navštívili výše zmíněná města. Nejvíce se mi líbilo Los Angeles a Las Vegas. Los Angeles asi kvůli plážím a také proto, že hraju videohru Grand Theft Auto V, která se odehrává právě v Los Angeles. Las Vegas mě zase nadchlo kvůli automatům a mé první horské dráze. Pokud byste do Ameriky jeli hlavně za jídlem, tak si myslím, že všichni účastníci zájezdu se shodli, že nejlepší fast food je In-N-Out. Mají tam jen asi tři druhy burgerů a dva druhy hranolků, ale je to skvělé. A nejméně mi asi chutnalo Taco Bell.

Amerika ze dvou Úhlů pohledu

Příběh 1 část:

A teď se konečně dostáváme k mému hlavnímu zážitku z prázdnin. Poslední noc před odletem jsme se ubytovali v nějakém úplně hrozném motelu – opravdu strašné místo. Byl tam smrad, podlaha byla skoro rozpadlá, a to že já jsem hodně odolný na takové věci. Když jsme se ubytovali, jeli jsme si nakoupit nějaké suvenýry s sebou domů. Když jsme se vrátili z nákupu, moje teta a strejda vešli do svého pokoje a tam byli dvě totální, no “prostě smažky”. Teta se strejdou se začali hrozně divit, co se děje. Jelikož teta ani strejda skoro vůbec neumí anglicky, museli jsme to já, brácha, táta a jedna paní ze zájezdu překládat. Nakonec se to vyřešilo a oni šli do jiného pokoje, asi toho svého. Jenže ty “smažky” jim tam prohrabaly věci, takže tetě chyběly léky a něco z lékárničky, což asi už snědli, takže nic. Ale strejdovi chyběla celá taška. Takže se to zase začalo řešit.

Amerika ze dvou Úhlů pohledu

Příběh 2 část:

Strejda s tetou nadávali tomu páru česky a oni zase anglicky. Chlap už se docela naštvál, ale když jsme věděli, že tu tašku mají, začali jsme na něj já a brácha nadávat anglicky. Pak mi došlo, že jsme v Americe a kdokoli tu může mít zbraň, takže jsme raději ztichli. Nakonec přišel nějaký zaměstnanec motelu a poradil nám, abychom zavolali policii. Takže jsme to s bráchou vyřídili s policisty a čekali, jestli nebudou padat výstřely, což se naštěstí nestalo. Policisté přijeli, prohlédli si místo, ale tašku nenašli a situaci uklidnili. Asi za půl hodiny jsme se šli s tátou a strejdou podívat po té tašce sami, ale nikde nebyla. Napadlo mě, že ji možná zahodili, aby zničili důkazy. Podívali jsme se do prvního koše a co nevidíme – taška tam byla i s věcmi. Myslíme si, že se vylekali z policistů a zahodili ji.

Nakonec jsme přečkali noc a další den jsme odjeli na letiště, abychom letěli zpátky domů.

Extras na festivalu v Brně

Přáli jste si někdy být hercem nebo herečkou? Já strašně! A splnilo se mi to. Hraju v divadle EXTRAS. Spolu se mnou jsou tam ještě Terežka, Anežka a Zuzka. Ten název nám vymyslely naše mamky - EXTRAS prý proto, že prý máme všechny nějaký extra chromozom, nebo co...

Naše představení se jmenuje **Cestovatelky časem aneb Jak to tenkrát (možná) bylo**. To nám taky vymyslely, prý abychom se naučily něco z dějepisu. Ony pořád chtějí, abychom se něco učily. Nás to moc nebaví. Ale divadlo, to nás s holkami baví moc. Teda ty zkoušky ani ne, ale potom ten potlesk, to je moc fajn. V tom představení cestujeme dějinami. V každé části představení se dozvíme něco nového. Třeba že než si mohli lidé v pravěku ustlat na měkkém, museli si nažvýkat kůže. Nebo co je to gotický motet. Kdy a kdo provedl první lidskou pitvu, kdy byl vynalezený příbor, jestli se mohli spolu potkat Goethe a Beethoven a co by si asi povídali, jak se vlastně Napoleon dostal na Ostrov svaté Heleny, jaké drby se probíraly na romantickém pikniku, nebo jak to bylo s Claudy Debussym a Monetem. První a druhou světovou válkou a komunismem jen tak profrčíme (tam se nic moc pěkného nedělo) a skončíme v současnosti. Ta není těžká, tam se jen sedí a čučí do mobilu.

No a s tímhle představením nás pozvali na festival FEST IN až do Brna. Bylo to super, nemusela jsem do školy a ještě se spalo v hotelu, což úplně miluju. Bály jsme se, aby přišli nějakí diváci, ale bylo jich docela hodně. Když jsme dohrály, strašně dlouho nám tleskali a my jsme se pořád klaněly, až nás všechny z toho rozbolela záda. A po představení jsme dostaly kytku od Martina Polišenského. To je taky herec s tím chromozomem navíc, ale je slavnější než my. Hrál se Zdeňkem Svěrákem ve filmu Betlémské světlo nebo v seriálu Pan profesor. Tak jsme se s ním vyfotily a pak jsme jely zase domů.

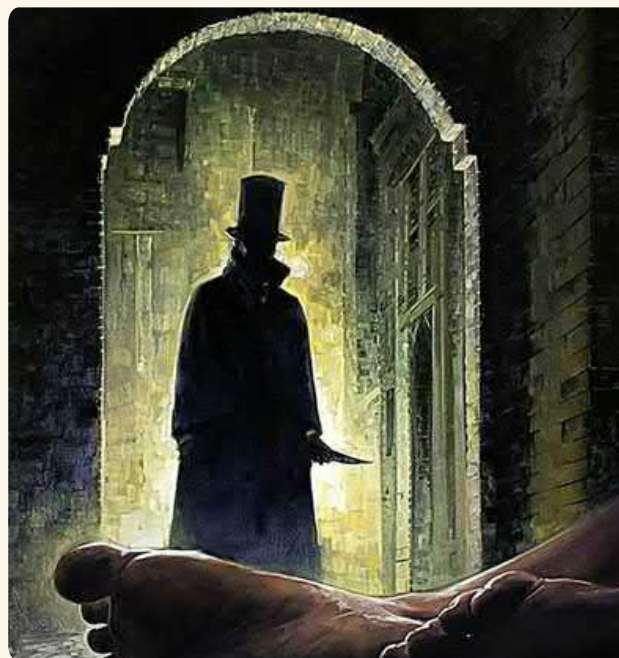
Kdybyste to chtěli taky vidět, tak přijďte v **neděli 22.12.2024 v 17:00 na Malou scénu divadla Metropol**. Budeme to hrát už úplně naposledy, říká se tomu derniéra. Tak si to nenechte ujít!

Prokletý muž

Nové zdivo jsem pečlivě ohodil. Stěna vypadala jako nová. V duchu jsem se pochválil, byl jsem si jistý, že můj úkryt nikdo nenajde. Zvedl jsem barvu ze země a v tu chvíli jsem nic neviděl. „Musely vypadnout pojistky,” řekl jsem si pod vousem. V kapse od monterek jsem vylovil baterku, kterou jsem koupil v podzimním výprodeji v zdejším obchodě. Vydal jsem se dolů do nejdolnějšího patra mého domu.

Po otevření dveří mě pohltil silný pach krve. Krev musela být čerstvá, voněla mi naprosto stejně jako ta mé zavražděné ženy. Baterkou jsem posvítil na betonovou zem. Vždy jsem zde chtěl položit podlahu, ale teď už jsem nemusel. Zem pokrývala nádherně rudá barva krve. Konečně se můj zrak přesunul dozadu místnosti. Můj úsměv na tváři ihned vystřídal strach a srdeční tep se mi výrazně zvýšil. Ze stropu místnosti viselo lano, které bylo obtočené kolem krku mrtvoly! Osoba visející v mém sklepe byla žena.

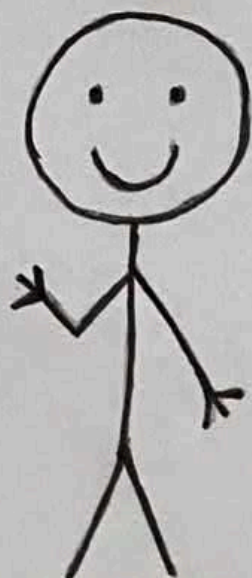
Odvázal jsem lano z jejího krku a tělo spadlo na rudou zem. Vlasy měla v obličejí, zvedl jsem ruku a opatrně jí vlasy odrhnul. Mé srdce se zastavilo, když jsem uviděl její obličej. Nevěřil jsem tomu, tohle nemohlo být skutečné! Nervózně jsem si promnul oči, ale ona tam stále ležela. Byl tam se mnou ten její krásný obličej, ale bez jediné známky života. Bylo mi jí líto, prsty jsem jí opatrně přejel po ráně od mé sekery. Ano byla to má žena, ta která se mnou vždy byla v dobrém i ve zlém, ta která mi vařila jídlo a vždy jí na mně záleželo. A jak jsem se jí odvděčil? Ano, zabil jsem ji! Necítím žádné výčitky, prostě se to stalo. Poslední dobou mě stejně už štvála, nevařila pro mě a byla většinu času mrzutá a naštvaná.

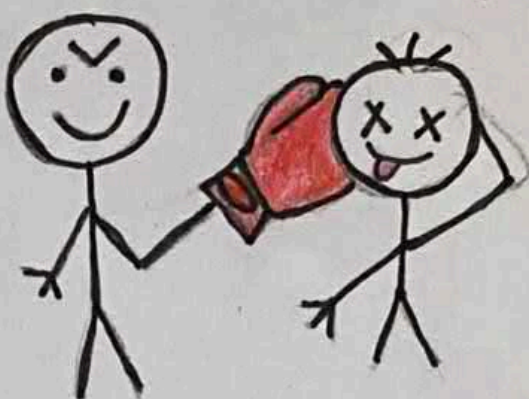
Nahromadil se ve mě vztek a má kůže přímo hořela. Mé myšlenky se naprosto pomátly a jediné, co jsem chtěl, bylo se pomstít. Chtěl jsem všechnu nenávist dostat ze mě ven. Vzal jsem do ruky nůž a přejel jíím po bledém těle své ženy. Její krev se rozlévala po zemi a já se cítil opět šťastný. Zrovna jsem přiložil nůž k její tváři, v ten moment se pojistky znovu zapojily a v tmavé místnosti se rozlehlo světlo.

Ohlédl jsem se po dveřích, ale mé oči se zasekly na postavě. Než jsem se stačil vzpamatovat, ležel jsem na zemi a studená kovová pouta se mi ovíjela okolo zápěstí. Ucítil jsem slabou ránu a okolo mě nastala tma. Probudil jsem se v neznámé místnosti. Mé oči pátraly po místnosti a zastavily se na cedulce s nápisem „POLICIE”. Nasucho jsem polkl, když jsem uviděl muže mířící na mě svou pistolí. A tohle byl můj konec.

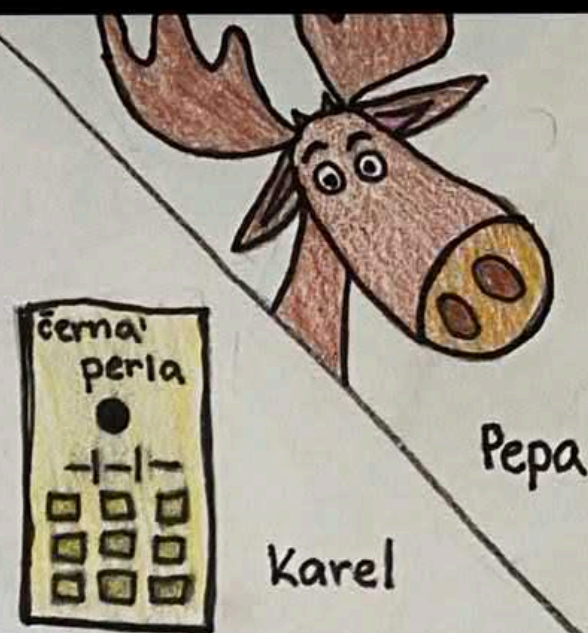
BYL JEDNOU JEDEN KAREL,

KTERÝ RÁD BIL SVÉHO BRÁCHU.

KAREL I BRACHA PEPA MELI RADI LOSY.

JEJICH OBLÍBENÁ VZPOMÍNKA JE, KDYŽ KAREL VYHRÁL VÝHERNÍ LOS.

PEPA SI KOUPII ZA TO SVÉHO LOSA! AKORÁT TO KAREL NEVĚDĚL...

HOMONYMA

- neschodují se na základě podobnosti

Homofona- slova, která znějí stejně, ale mají různý význam
např. byl/bil, nabít/nabýt, pil/pyl...

Homografa - slova, která se píšou stejně, ale mají různý význam
např. los, rys, box...

PROTO HO RÁD ZA TO BIL. ALE UŽ TO NEĎLÁ, PŘEŠLO HO TO! PEPA JE ZA TO RÁD A NELITUJE TOHO, ŽE SI LOSA KOUPII.

**NAOPAK SESTRY ANIČKA A BÁRA
MĚLY PROBLÉM S JINÝM SLOVEM.**

SLOVA MNOHOZNAČNÁ

/MNOHOVÝZNAMOVÁ

- podobají se (většinou vzhledově)
- slova, která mají více významů
např. lístek, oko, koleno, zub..

Exkurze do MF DNES v Českých Budějovicích

Dne 16.10.2024 byla naše redakce časopisu DII na exkurzi v redakci Mladé Fronty DNES.

Byli jsme tam třetí a čtvrtou vyučovací hodinu. Dozvěděli jsme se tam něco víc o každodenní práci novináře. Navíc jsme měli jedinečnou příležitost mluvit s hlavním redaktorem Mladé Fronty a připravit reportáž. Je možné, že bude později otištěna v novinách, což by pro nás byla skvělá příležitost prezentovat naši školu.

Marek Vučenovič, 6.B

JAK NA EXKURZI
VPZOMÍNÁJÍ NAŠI ŽÁCI?

Dne 16.10. jsme s paní učitelkou navštívili Mladou Frontu DNES v Českých Budějovicích. Líbil se mi výklad, který nám místní zaměstnanci řekli. Dozvěděla jsem se něco nového o novinářině a o tom, jak sbírají informace. Dále jsem zjistila, že to může zabrat více času, než by člověk čekal. Líbil se mi také kvíz, který nám zaměstnanci redakce připravili. Zkvízu jsem se dozvěděla zase něco nového a byla to i dobrá forma, aby si ověřili, jestli jsme při jejich výkladu dávali pozor. A na závěr bych chtěla říct, že se mi návštěva velice líbila a přišla mi zajímavá. Moc děkuji za to, že jsem měla tu možnost se podívat, jak to vypadá v takové redakci.

Aneta Dvořáková, 8.A

Ve středu 16.10 jsme navštívili redakci MF DNES na Lannově třídě v Č. Budějovicích.

Pan redaktor (Lukáš Marek) nám vysvětlil, jak tvoří reportáže, rozhovory a poté jejich noviny.

Také jsme měli prostor na vlastní dotazy. Dozvěděli jsme se, že nevyužívají umělou inteligenci, protože to působí moc „uměle“, nebo že v případě dopravní nehody jim IZS (integrovaný záchranný systém) zasílá snímky, někdy i videa, takže nemusí jezdit na „místo činu“.

Na závěr jsme dostali kvíz, abychom zjistili, jestli jsme „správní novináři“ a jaký máme přehled ohledně dění v Jihočeském kraji. Ti nejlepší si odnesli nějakou větší odměnu, ale s prázdnými rukama neodešel nakonec nikdo.

Celou návštěvu jsme si moc užili a doufáme, že náš časopis bude zase o něco kvalitnější

Adéla Kislingerová, 9.A

Školní redakce v akci!

REPORTÁŽ

Z EXKURZE DO REDAKCE MLADÉ FRONTY DNES

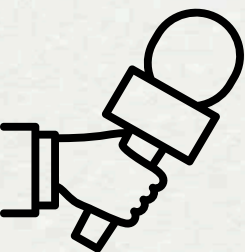
Dne 16. října se členové naší redakce vydali na exkurzi do redakce jednoho z nejvýznamnějších českých deníků – Mladé fronty DNES. Po příjezdu nás přivítal sportovní redaktor Pavel Kortus, který se postaral o příjemnou atmosféru hned od začátku. Pavel nám představil plán celé exkurze a stručně popsal, co nás během následujících dvou hodin čeká.

Poté nás přivítal vedoucí redakce Lukáš Marek, který nám zajímavě přiblížil každodenní chod redakce. „Naše noviny vycházejí od pondělí do soboty, naším úkolem je zaplnit každý den kromě neděle dvě stránky jihočeského zpravodajství. Funguje to tak, že se každé ráno sejdeme a zhodnotíme si noviny z předešlého dne. Následně si rozdělíme úkoly. Buď zůstáváme v redakci, telefonujeme a píšeme články, nebo se vydáme do terénu.“ řekl Lukáš Marek.

Po úvodní části přišel na řadu blok dotazů. Naši redaktori se ptali na různé dotazy ohledně novinářské práce. Dozvěděli jsme se například, jak se tvoří videoreportáže, jak se redaktori připravují na rozhovory a spoustu dalších přínosných informací.

Na závěr exkurze si pro nás redaktori připravili tzv. „novinářský kvíz“. Během tohoto kvízu jsme si otestovali naše všeobecné znalosti z oblasti kultury, sportu, politiky i historie. Kvíz skvěle zakončil celou exkurzi.

Za redakci mohu potvrdit, že jsme si exkurzi užili a dozvěděli se toho spoustu nového. Děkujeme redaktorům MF DNES za umožnění nahlédnout k nim do redakce a dozvědět se více o práci novináře.

Návštěva kronikáře města Č. Budějovic

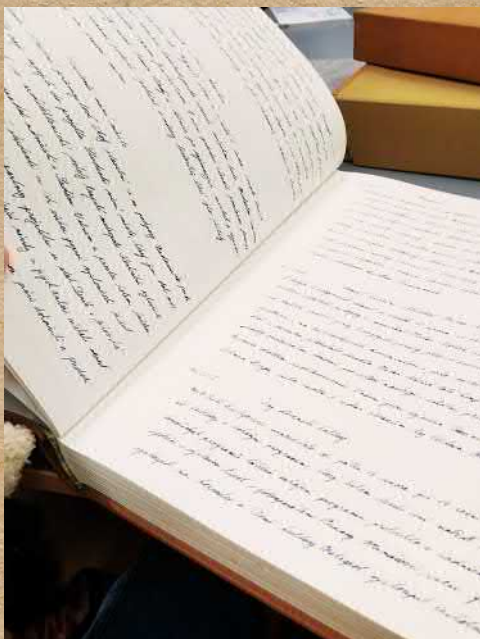
Dne 4.11. 2024 jsme se s redakcí školního časopisu DII vypravili do domu umění na náměstí za panem Dřevikovským, který je kronikářem města od roku 2011.

Když jsme s redakcí dorazili, následovalo zajímavé vyprávění o této nelehké práci, tedy pro pana Dřevikovského záliba, protože kromě psaní kroniky města ještě učí dějepis na Gymnáziu J. V. Jirsíka.

Dozvěděli jsme se mnoho zajímavých informací a ukázal nám po staru psané kroniky, do kterých přepisuje všechny zajímavé události poté, co je zapíše do počítače, aby mohly být vytvořeny malé knížečky, sbírky z každého roku skvělých událostí, které by neměly být zapomenuty. Mimochodem tyto knížečky se vytváří už od konce 20. století. Poté se tedy vrhne na přepisování do velké kroniky, pořád ještě postaru psané rukou. To v jeho případě znamená popsat plnicím perem přes tři sta stran velké kroniky ve velikosti jedné strany A3 ročně.

Dále nám povídal, jak je složité napsat událost, když ji nezaznamenal hned při jejím vzniku. Když se tohle stane, musí pátrat po různých zprávách a novinách.

Jinak prý z novin a důvěryhodných zdrojů čerpá pravidelně, samozřejmě se do kroniky nevejdou úplně všechny události, tak se vyberou ty nejvýznamnější a nezajímavější pro naše město.

Celou exkurzi si všichni moc užili a děkujeme paním učitelkám z naší redakce DII, že nás tam vzaly. :-)

Poetické okénko:

Mluvnice je jako sen
co mi vždycky zlepší den,
když ji čtu a zvažuji
jaké i potřebuji.

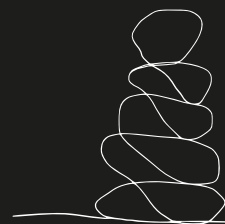
Literatura co životy v řadcích maluje
a zkušenosti co mi popisuje.
Velké bichle přečísti musíš
historii se rázem naučíš.

Epika má k světům klíč
a probouzí ve mně chtíč.
Poznat příběhy odlišné
prožít životy hříšné.

Lyrika své pocity mi dá
i bez děje je úžasná.
Když z testu lehce propadnu
uvařená hned si přijdu.

9.A

You are the reason
why my smile
is so alive.

But you are also the reason
why I cry
every night
asking myself:
"Why God gave me this life?"

The days you left me
all those bright colours from my life disappeared.
I was suddenly colour blind
and my world was just
black and white.
Until I saw you again,
standing there,
in the rain,
waiting for someone to save you.

You were light in this world full of darkness.
White in the black
red blood in the white snow
rainbow in the rainy sky
My reason why Sun shine.

Pro lepší den

He was Sunlight,

She was moonlight,

He watched with pain as Sun fade,
And even that she loved him,

She was turned away,

Distance between us was just few steps,
But none of us decide to take a step
forward yet.

Tvorba žákyně 9. A

Zimní náladování téměř impresionistické ...

Sníh na řece

*Tisíc hor, v povětří však ustal už let ptáků.
Desetkrát tisíc cest a lidé sešli z nich.
Jen osamělý člun. V něm stařec v plášti z lýka
sám chytá ryby. V chladné řece sníh.*

Liou Cung-Juan, 9. století

Už nejsem sama

**Mrazivé ráno.
Potok s vrstvou ledu pocukrovaný sněhem.
Jsem sama.
Sama jako kůl v plotě.
Pozoruji krásu, která rozehřívá mé srdce.
Už nejsem sama.**

Klára Koprnová

Sníh na řece

**Rozmazaná hvězda počínajícího bílého západu slunce.
Studená řeka, padající sníh.
Babička a její vnuk,
jsou plní lásky.
Peřina, která je unášena proudem.
Sníh na řece.**

Monika Dornausová

Sněží

**Mrazivé ráno se vylouplo z noci.
Sladká chuť čerstvého trdelníku zalévá prokřehlé tělo teplem.
Sametově bílá labuť.
Zestárlá vrba posílá dolů po jezu své listoví.
Sněží...**

Eliška Čermáková

Děšť

**Bílá barva nic neskrývá.
Vždy můžeme vidět skrz.
Sníh je bratr vodních kapek.
Děšť pomáhá zelené růst.
Krása všude kolem.**

Šárka Lojková

Sníh na řece

**Ticho a klid.
Zima v srdci.
Sníh na řece tak klidně spí.
Bílá, tichá, mrazivá peřina.
Kdy přijde jaro?**

Tereza Pechoušová

Sníh na řece

**Sníh pokryl vše.
Jen šum řeky slyšet je.
Po mém boku stojí ten, který mi
vždy vykouzlí úsměv na tváři.
V řece plují kousky sněhu, vidím
kru ve tvaru srdce.
Znamení lásky od andělů?
Vím, že vedle mě stojí ten pravý.**

Kateřina Vlášková

Zimní večer

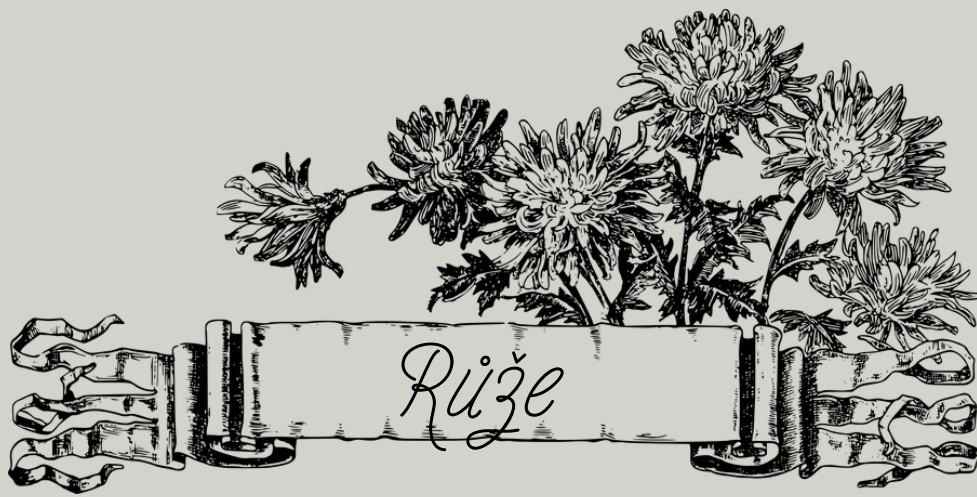
**Kolem mě ticho a vánoční klid.
Jsem zahalena do vůně svíček, skořice, citrusů.
Hledím z okna na bílé tajemné město.
Připomíná mou pokrývku.
Nikde nikdo, jen vysoké strašidelné stromy
dokola se pojí.
Vidím už jen tmu.**

Sára Šedivá

Vzpomínka

**Sníh tiše pokrývá hladinu řeky.
Samota se vplétá do každého nádechu.
Vzduch naplněný chladem.
Voda skrytá pod ledem stále plyne.
Ukryvá příběhy, které nikdo neslyší.
Stíny stromů se táhnou po břehu.
Jejich tichá přítomnost je vzpomínkou na to, co bylo.**

*V tichém rohu zahrady, keř růži spí.
Sluneční paprsek odraží se od jeho okvěti.
Červené okvěti s duší šťastnou.
Keř rozpinající se na všechny strany,
neznajíc svůj šarm
a jakou květinou jest pěknou.*

*Studený podzimní vítr odfoukl listky okvěti.
Jen pár jich zbylo, květy hnědnou, upadají.
Keře poslední růže uvadla, zimní čas nastal zas.
Nikdo si už nebude pamatovat keře jas.*

*Bílý sníh napadl a uspal vše svým závojem,
i keř spí, jenže věčným spánkem svým.
Na jaře jeho krásné růže se již neprobudí
a žal zůstane jen s ním.*

Tereza Kyslíková, 9. B

ZAMYŠLENÍ NAD KNIHOU

Stařec a moře

ERNEST HEMINGWAY

KLÁRA KOPRNOVÁ

Líbilo se mu představovat si, co všechno by žralokovi mohl marlin provést, kdyby byl volný a svobodný. Ten meč jsem mu vlastně měl odseknout a použít, napadlo ho. Jenomže sekyru tu nemám, a teď dokonce už ani nůž, uvědomil si. Ale kdybych měl a přivázal meč k veslu, to by bylo panečku něco. S ním bych se jim ubránit dokázal. Jenomže co si teď počneš, jestli se v noci objeví znovu? Můžeš něco dělat? „Bojovat dál,“ odpověděl si nahlas. „Rvát se třeba až do konce.“

Zajímavý příběh, přestože mě začátek úplně nebavil. Hned mě zaujal vztah starce a chlapce, kterého jsem si oblíbila. Manolin Santiaga obdivoval, trávil s ním svůj volný čas a chtěl se od něj všechno naučit. Jeden druhého měl rád. Jakmile se Santiago rozhodl vydat sám daleko na širé moře, byla jsem zvědavá, jaké dobrodružství rybáře čeká.

Jednou jsem byla na dovolené u Indického oceánu, kde jsem pozorovala rybáře. Jezdili na malých, docela obyčejných loďkách. Vyráželi za každého počasí před setměním, noc strávili na moři a brzy ráno se vraceli do přístavu. Koukat na jejich světla uprostřed noci bylo jako hledat souhvězdí na nebi. Já bych měla na moři strach.

Když Santiago ulovil rybu, vtáhlo mě to do děje. Jako bych tam byla s ním. Živě jsem si představovala boj s mečounem, lano zarývající se mu do dlaní a žár slunce. Cítila jsem, jak je stařec opuštěný a vyčerpaný, přesto odhodlaný svůj boj vyhrát. Ve chvíli, kdy se objevil první žralok, tušila jsem, jak to dopadne. Často mluvil sám se sebou. Bylo mi líto, jak trpěl, když o rybu přišel. Přestože přivezl domů jen rybí kostru, myslím, že vyhrál, protože přežil. Byla jsem ráda, že se hlavnímu hrdinovi nic nestalo a že se znovu setkal s Manolinem, na kterého po celou dobu myslel. Všichni obdivovali jeho obří kostnatý úlovek.

Příběh mi ukázal, co všechno může člověk vydržet a jak je někdy důležité „Rvát se třeba až do konce“.

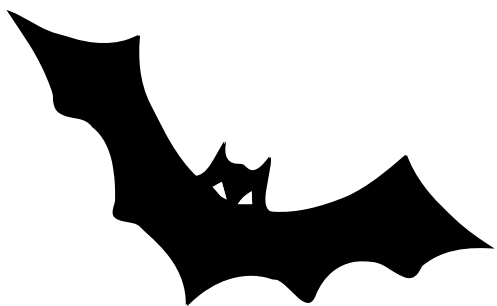

DUŠIČKY A HALLOWEEN

Tyto svátky dost často srovnáváme, i když nemají spolu nic společného. Dokonce se ani neslaví ve stejných zemích. Proto vás více sblížíme s těmito svátky.

DUŠIČKY

TENTO SVÁTEK SE SLAVÍ VÝHRADNĚ V ČESKÉ REPUBLICE, KAŽDÝ ROK 2. LISTOPADU. V TENTO DEN, LIDÉ JEZDÍ NA HŘBITOV ZA SVÝMI BLÍZKÝMI. NA HROBY DÁVÁJÍ KVĚTINY A ZAPALUJÍ SVÍČKY, JAKO SYMBOL ŽIVOTA. VZPOMÍNÁJÍ NA SVÉ BLÍZKÉ A VYJADŘUJÍ TÍM POCTU ZESNULÝM.

Halloween

AMERICKÝ SVÁTEK, KTERÝ JE ROZŠÍŘENÝ DO VĚTŠINY EVROPSKÝCH ZEMÍ. SLAVÍ SE 31. ŘÍJNA. KDYSI SE LIDÉ NA HALLOWEEN PŘEVLÍKALI DO STRAŠIDELNÝCH OBLEKŮ, ABY SE OCHRÁNILI PŘED ZLÝMI DUCHY. TO SE VŠAK DOCHOVALO DODNES. DĚTI SE PŘEVLEČOU ZA JAKOUKOLIV HOROROVOU, NEBO-LI STRAŠIDELNOU POSTAVU A CHODÍ K RŮZNÝM DOMŮM, NA TAKZVANOU KOLEDU (ANG. TRICK OR TREAT- KOLEDU, NEBO NĚCO PROVEDU). PŘI KOLEDĚ DĚTI DOSTANOU RŮZNÝ SLADKOSTI.

HALLOWEEN V ČESKU?

Zeptali jsme se mladý i starší generace, zda by chtěli mít Halloween v České republice.

„Určitě by bylo fajn mít Halloween v Česku. Bavilo by mě koledovat a převlíkat se za hororový postavy.“

„Ne nechtěla. Je to Americký svátek, oni naše taky neslaví.“

„Moc bych tohle ocenil v Česku. Dušičky jsou sice fajn, ale Halloween by byl lepší. Nejvíc by jsem si užil koledování a strašení lidí.“

„Absolutně ne. Stačí Velikonoce, tam se taky koleduje. Halloween Dušičky nenahradí!“

Halloween v České republice by chtěla spíše mladá generace než starší generace.

Na koho vzpomínají lidé nejvíce o dušičkách?

Z našich výsledků vyšlo, že nejvíce lidí vzpomíná na jejich babičku a dědu. Pár jedinců nám řeklo, že vzpomínají na své domácí mazlíčky.

Napsaly: *Krejčová Veronika, Szendreiiová Ella*

Návštěva SOŠ veterinární, mechanizační a zahradnické České Budějovice

Dne 14. 10. 2024 jsme v rámci předmětu Volba povolání se všemi devátými třídami navštívili SOŠ ČB na Rudolfovské třídě. Hned při příchodu nás přivítaly žákyně ze zahradnického oboru, které nás odvedly do budovy mechanizačního oboru. Zde nám zdejší student ukazoval práci s 3D tiskem. Poté jsme se odebrali na výstavu jablek a hrušek. Bohužel jsme nemohli žádné z nich ochutnat. Nejvíce mne zde zaujalo jablko pěstitele Valenty, které bylo velmi podobné jablkům z naší zahrady.

Dále nás studentky vzaly do veterinární budovy. Zde jsme navštívili pitevnu, ve které jsme si mohli prohlédnout naložená mláďata domácích zvířat i dalších živočichů (kočata, ptactvo či žáby a hady). A na chodbě jsme se prošli kolem opravdové kostry dospělé krávy.

Poté jsme navštívili počítačovou učebnu, kde se žáci školy seznamují s konstrukčními programy Autocad či Inventor. Byla zde také zajímavá učebna laboratoře. Další zastávkou byla svařovna, kterou využívají budoucí mechanizátoři a opraváři zemědělských strojů. Zdejší vyučující nám vyprávěl, že svařování není jenom pro kluky, ale pracují zde i dívky, které jsou kolikrát šikovnější. Mohli jsme si prohlédnout ukázkové sváry, svařovací elektrody či plasmovou řezačku, která se používá na řezání plechů.

Návštěva SOŠ veterinární, mechanizační a zahradnické České Budějovice

Někteří naši žáci měli možnost se svézt na valníku taženém modrým traktorem značky Zetor až k zdejšímu statku. Zde jsme viděli otlé králíky, krávu Cilku, berana Honzu a kozu Zuzku. Kromě zvířat jsme si zde mohli zblízka prohlédnout i některé zemědělské stroje jako traktor Zetor 72 45 se shrnovačem Pettinger či Zetor Crystal 170 s kultivátorem.

Odtud prohlídka pokračovala směrem k motokárám, kde jsme se mohli občerstvit čajem, a dokonce si i jednu motokáru vypůjčit, více jich v provozu nebylo. Bohužel ani ta nebyla v plně sjízdném stavu, protože jí příliš nefungovaly brzdy. Pro dívčí část třídy bylo zajímavé, když náš zdejší studentky odvedly do třídy, kde se zahradnice učí vázat kytičky. Potom jsme šli na nádvoří, kde jsme si mohli koupit občerstvení, ale mohli jsme také vidět různé druhy traktorů, jako je třeba největší traktor Fendt vario 1050. Myslím si, že tato exkurze se většině z nás líbila. Učitelé a studenti byli sympatičtí a škola měla příjemnou atmosféru.

Endurové krásy

Homolka Radim, Novotný Ondřej, Hajný Lukáš

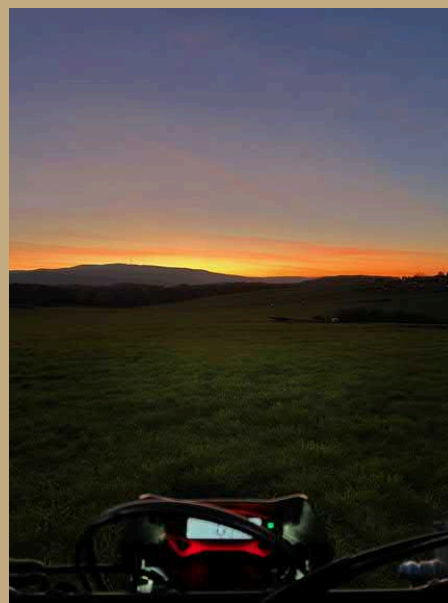
Enduro je typ motorky do terénu, ale můžete i na silnici, pokud vlastníte řidický průkaz typu Am – A.

Motorky typu enduro dělají známé značky jako je KTM, Beta, GasGas a Husqvarna.

Řidický průkaz Am jsou všechna motorová vozidla do 45 km/h, A1 všechna motorová vozidla do 125 ccm, A2 všechna motorová vozidla do 35 kW, a je bez limitu, ale je potřeba, aby vám bylo 24 let nebo 20 let, pokud jste měli buď Am, A1 nebo A2 minimálně 2 roky.

Dělíme je na 4 taktní motory a 2 taktní motory. 4 taktní motory jsou spolehlivější, víc vydrží. 2 taktní motory se lehčeji zadřou, moc toho nevydrží, ale zato jsou výkonnější, točí klidně i 15 000 otáček, což je více jak dvojnásobek 4 taktního motoru.

Já mám motorku 4 taktní 125 ccm a 12 kW, sice ještě nemám řidičský průkaz, ale po loukách jezdím.

S kamarády děláme různé srazy. Společně jsme už po loukách najezdili stovky kilometrů.

Hudba nás našimi životy provází prakticky denně, ať už ji aktivně posloucháme, tvoříme, nebo ji potkáváme jen jako kulisu. Hudba má moc ovlivnit naši náladu, vyvolat vzpomínky, vyburcovat nás k fyzické aktivitě nebo nás naopak uklidnit.

Téměř každý snad někdy snil o tom, že založí kapelu. Ale najít ty správné hudební partáky není jen tak. I s tím nám dnes může alespoň trochu pomoci umělá inteligence.

Je ale hudba vytvořená AI stále hudbou? Jak umělá inteligence ovlivní vývoj hudby do budoucna? Stane se běžnou součástí populární hudby jako hudba elektronická? Tyto otázky ponechme zatím stranou a pojďme si zatím s AI užít trochu legrace.

Jak si s AI hrajeme v rámci dějin hudby v devátých ročnících?

AI zhudebnila i řád naší učebny hudební výchovy a my jsme na hudebních dílnách natočili videoklip! Vlastně hned tři! Který se ti bude líbit nejvíc?

Již brzy na našem Instagramu!

ŘÁD UČEBNÝ HV

ELIŠKA LISOVÁ, MAGDALENA MANOVÁ, MAGDALENA STLUKOVÁ

Tóny se vinou jak řeka co stále plyne
A v každém nádechu je vášeň, co nám tělo ovine.
Nech se unést tím větrem, co zní z trubek
a saxofonů,
pocit svobody, co zanesť tě domů.

refrén:

**Zrození v New Orleans, začátek století,
dvacátá léta, rytmus, melodie zní.
Černošská srdce co v tónu svobodu hledala,
improvizace v krvi, z níž hudba povstala.**

Louis Armstrong fouká do trubky, co nebe zvedá
"What a Wonderful World", svět poslouchá a
nedá.

Duch swingu, blues a gospelu se nočním
vzduchem nese,
kde každý nový tón hory tvoří a duší na svět
nese.

refrén

Miles Davis hraje "Love Me or Leave Me",
Nina Simone, sál se chvěje,
v "Put a Spell on You" svou vášeň sdílí,
noční hudba tiše pje.

refrén

Část Evropy, část USA, trocha Afriky hudba svá.
Ovlivnil svět a dodnes zůstává,
jak ozvěna co v tónu setrvá.

KATEŘINA VLÁSKOVÁ, ELLEN ZEMKOVÁ

Na rohu ulice hraje saxofon,
Louis Armstrong, to je ten tón.
Z rádia zní jeho hlas tak známý,
v ěře jazzu všichni jsme omámený.

Refrén:

**Tak pojd' a tanči v rytmu swingu,
jazz nás unáší do magického ringu.
Bas, klavír, trumpeta zní,
v tomhle světě nemáš žádný stín.**

V klubech se pije, kouř stoupá vzhůru,
Ella Fitzgerald zpívá svou parturu.
Po nocích žijem, ve dne spíme,
v jazzové době nikdy nekončíme.

Refrén

Duke Ellington vede orchestr v sále,
všichni se hýbou, v rytmu tělo stále.

Klavíry zní, trumpety burácí,
jazzový čas, to je magie, co nás obklopí.

Refrén

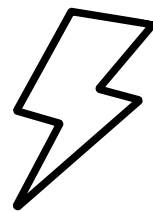

TIPY NA KULTURNÍ AKCE A PAMÁTKY

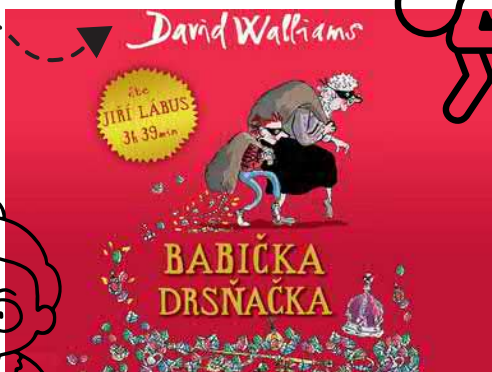
LEGENDA O LUNETIC

- divadelní komedie
- od narození po rozpad kapely
- PRAHA: 6.1., 7.1., 8.1., 26.2., 27.2., 1.3., 2.3. 2025
- V KOLIK: 19:30
- STRÁNKY: jihoceskedivadlo.cz, nod.roxy.cz

PERCY JACKSON-ZLODĚJ BLESKU

- příběh o dětech, které zachraňují svět
- sci-fi komedie
- film, kniha a nově i série
- CENA KNIHY: 280-400 Kč
- FILM: 118 minut

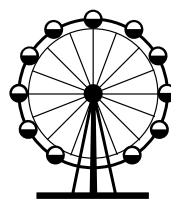
BABIČKA DRSŇAČKA

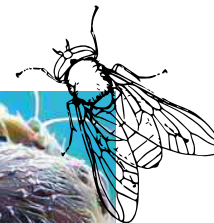
- dobrodružný román
- CENA: 200-290 Kč
- DOPORUČENÍ: děti od 8 let
- láska k babičce (vtipné zpracování)
- AUTOR: David Walliams

PLANETÁRIUM ČB-PINK FLOYD

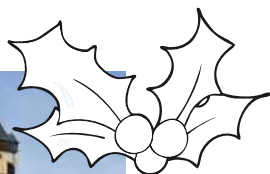
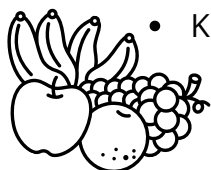
- k 50. výročí desky od Pink Floyd byla vytvořena projekce
- CENÍK: 140 Kč PŮVODNÍ CENA
- ZLEVNĚNÁ VSTUPENKA: 100 Kč
- KDY: 27.11. 17:30, 28.11. 18:00
- STRÁNKY: hvezdarnacb.cz

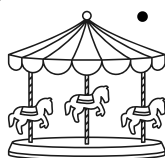
ČESKOBUDĚJOVICKÝ ADVENT

- ČB ADVENT: 18.11.2024–6.1.2025
- DÁRKOVÝ SORTIMENT: 10:00–20:00
- STÁNKY S OBČERSTVENÍM: 10:00–22:00
- KLUZIŠTĚ: 10:00–21:00 (pá a so do 22:00)
- KOLO: 18.11.–6.1.2025, 10:00–21:00
- VĚŽ: 18.11.–6.1.2025, 10:00–22:00
- KOLOTOČ: 18.11.–6.1.2025, 10:00–20:00

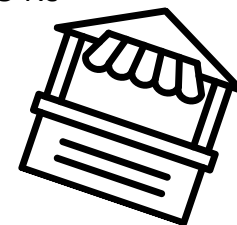
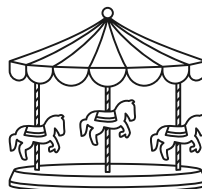
VÁNOČNÍ PROHLÍDKY NA KARLŠTEJNĚ

- adventní výzdoba Císařského paláce
- 29.11.2024–06.2025 vždy pá–ne
- STRÁNKY: kudyznudy.cz

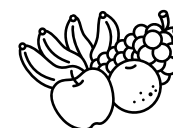
HMYZÍ TVÁŘE

- detailní fotografie hlav hmyzu
- DATUM KONÁNÍ: 13.12. 2024–31.8.2025
- KDE: Jihočeské muzeum
- VSTUPNÉ: 25 Kč, rodinná 55 Kč
- STRÁNKY: muzeumcb.cz

MEDVĚDÍ VÁNOCE V ČESKÉM KRUMLOVĚ

- MŮŽETE PŘINĚST: ovoce, zeleninu a jiné dobrotky
- DATUM KONÁNÍ: 24.12.2024, 10:00
- KDE: zámecké nádvoří
- máte možnost se dostat až k medvědímu stromečku
- STRÁNKY: kudyznudy.cz

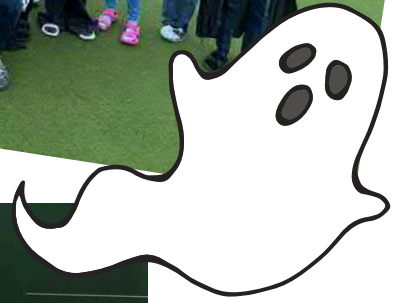
Tematické dny NA DUKELSKÉ

oblíbená postava

škola hrůzy

pohodlný den

SOUTĚŽ

Máme rádi zvířata!

Dokážeš správně odhadnout své vyučující a tipnout si, ke komu patří tito domácí mazlíčci?

Pro zapojení do soutěže a možnost vyhrát odměnu sleduj náš Instagram!

DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ STŘEDNÍCH ŠKOL V ČB

Návštěva střední školy je při výběru
důležitý krok.

Výběr střední školy je zásadním rozhodnutím, které ovlivní budoucnost studenta - jeho vzdělávací cestu a osobní rozvoj. Jedním z neefektivnějších způsobů, jak získat informace potřebné k tomuto rozhodnutí, je návštěva vybraných středních škol.

DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ:

**Česko-anglické
gymnázium - 8.1.2025**
**Biskupské gymnázium -
7.1.2025**
**Gymnázium J. V. Jirsíka
- 8.1.2025**
**Gymnázium Jírovcova -
9.1.2025**
**České reálné
gymnázium - 8.1.2025**
**Gymnázium Česká 64 -
7.1.2025**
**Waldorfské lyceum -
10.12.2024**

**„Střední škola
obchodní, Husova 9 -
10.-11.1.2025 a
14.-15.2.2025**
**Střední zdravotnická
škola - 8.1.2025**
**Střední průmyslová
stavební škola -
11.12.2024**
**Střední škola
polytechnická -
11.1.2025**
**Obchodní akademie,
Husova 1 - 11.1.2025**

PODZIMNÍ VYDÁNÍ ČASOPISU D11 5. ČÍSLO, LISTOPAD 2024

na tomto vydání spolupracovali:

GRAFIKA

Antonie Alešová
Kateřina Brtnová
Eliška Bublíková
Jana Capůrková
Barbora Cinklová
Monika Coufalová
Eliška Ivanová
Elen Klímová
Štěpán Kolář
Veronika Krejčová
Jenny Nguyen
Andrea Patha
Nella Píšová
Šimon Ploch
Klára Sokolová
Anastázie Soukupová
Ella Szendreiiová
David Velek
Šimon Vostoupal

REDAKTOŘI

Antonie Alešová
Kateřina Brtnová
Eliška Bublíková
Barbora Cinklová
Monika Coufalová
Eliška Čermáková
Monika Dornausová
Aneta Dvořáková
Nela Grosschopf
Lukáš Hajný
Radim Homolka
Eliška Ivanová
Adéla Kislingerová
Elen Klímová
Štěpán Kolář
Klára Koprnová
Veronika Krejčová
Tereza Kyslíková
Šárka Lojková
Jenny Nguyen
Ondřej Novotný
Klára Nůsková
Andrea Patha
Tereza Pechoušová
Nella Píšová
Šimon Ploch
Ella Pavlíková
Mariana Ptáčková
Klára Sokolová
Anastázie Soukupová
Ella Szendreiiová
Sofie Šafářová
Sára Šedivá
David Velek
Kateřina Vlášková
Šimon Vostoupal
Marek Vučenovič
Elinor Weisová

FOTOGRAFIE A OBRÁZKY

archiv redakce a redaktorů
archiv vyučujících
canva.com

KONTAKT

redakced11@zsdukelska.cz

@casopisd11

www.zsdukelska.cz

Velký dík patří také paní učitelce Kateřině Kolářové a paní učitelce Martině Štěpánkové za podporu našich redaktorů z řad 9. ročníků v hodinách českého jazyka.

Příští číslo vyjde v únoru 2025!

